

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Tekst ujednolicony

Rzeszów, dnia 29 grudnia 2011 r.

**Pan
Adam Krzysztoń
Starosta Łańcucki**

LRZ – 4112-06-02/2010
S/10/009

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2007 r., Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o *NIK*, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła w Starostwie Powiatowym w Łańcucie kontrolę w zakresie *prawidłowość działań organów administracji związanych z budową przez AL-STAL sp. z o.o. budynku produkcyjnego wraz z częścią biurową w Głuchowie w latach 2007 – 2011 (I kwartał)*.

Protokół kontroli przekazany został 26 sierpnia 2011 r. W dniu 15 grudnia 2011 r. Staroście Łańcuckiemu doręczono uchwałę Komisji Odwoławczej z dnia 8 listopada 2011 r. oddalającą zastrzeżenia zgłoszone do protokołu kontroli oraz postanowienie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli z dnia 13 grudnia 2011 r. zatwierdzające powyższą uchwałę. W dniu 21 grudnia 2011 r. Starosta Łańcucki odmówił podpisania protokołu kontroli.

W związku z przeprowadzoną kontrolą, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o *NIK*, przekazuje Panu Staroście niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie z nieprawidłowościami ocenia działania Starosty Łańcuckiego, związane z wydaniem dla AL-STAL Sp. z o.o. w Rzeszowie (zwaną dalej AL-STAL):

- **decyzji z dnia 17 lipca 2009 r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę hali produkcyjnej z częścią biurowo-socjalną;**

- postanowienia z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie pozytywnych uzgodnień, przedłożonego przez Wójta Gminy Łañcut, projektu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu hali produkcyjnej z częścią biurowo-socjalną;
- decyzji z dnia 2 lutego 2009 r. zezwalającej na wyłączenie z produkcji rolniczej gruntów rolnych;
- decyzji pozwolenia wodno-prawnego z dnia 17 marca 2009 r. na wykonanie kanalizacji deszczowej oraz odprowadzenie do ziemi wód opadowo-roztopowych z parkingu i części dachu.

Wyżej wymienione decyzje i postanowienie Starosty Łañcuckiego, zostały wydane w związku z realizacją przez AL-STAL, zadania inwestycyjnego budowy hali produkcyjnej z częścią biurowo-socjalną na działkach nr 892/16 i 892/18 w Głuchowie, Gmina Łañcut.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości polegały na tym, że:

- Starosta zatwierdził projekt budowlany, mimo że projektowane zadanie inwestycyjne nie miało odpowiedniego dostępu do drogi publicznej, a ponadto parking przed częścią biurowo-socjalną budynku zaprojektowany został z naruszeniem odległości od granicy działki budowlanej;
- postanowienie Starosty Łañcuckiego w sprawie pozytywnych uzgodnień – projektu decyzji Wójta Gminy Łañcut o warunkach zabudowy dla przedmiotowego zadania AL-STAL – zostało wydane mimo, iż projektem tym objęte zostały grunty rolne klasy III o powierzchni przekraczającej 0,50 ha, co naruszało art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.), zwanej dalej ustawą *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*;
- decyzja Starosty zezwalająca na wyłączenie z produkcji rolniczej gruntów rolnych oraz decyzja udzielająca AL-STAL pozwolenia wodno-prawnego na wykonanie kanalizacji deszczowej i odprowadzenie do ziemi wód opadowo-roztopowych zostały wydane mimo, iż wnioski Inwestora o ich wydanie zostały złożone do Starostwa z naruszeniem reprezentacji określonej w KRS wnioskodawcy oraz nie odnosiły się do obowiązującej strefy ochrony pośredniej ujęć wody, w której zaplanowano realizację części zadania inwestycyjnego AL-STAL;

- **Starosta nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia AL-STAL z dnia 5 czerwca 2009 r. o przystąpieniu do budowy drogi dojazdowej i zjazdu z drogi krajowej nr 4, podczas gdy przedmiotowe obiekty powinny zostać wybudowane w oparciu o decyzję pozwolenia na budowę.**

W kontroli ustalono, że AL-STAL w związku z budową hali produkcyjnej z częścią biurowo-socjalną na działkach w Głuchowie, dokonała podziału geodezyjnego posiadanych gruntów. W ramach tego podziału od strony zachodniej, północnej i wschodniej zostały wydzielone dodatkowe działki ewidencyjne, które oddzielały grunty przeznaczone pod budowę zadania inwestycyjnego, od gruntów innych właścicieli. Szerokość wydzielonej od strony wschodniej działki, na styku z terenami istniejącej zabudowy mieszkawej jednorodzinnej, wynosiła ok. 10 m. Od strony południowej działki AL-STAL, na których zaplanowano zadanie inwestycyjne, bezpośrednio przylegały do gruntów rolnych (klasy III) Skarbu Państwa będących w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA), zakupionych pod rozbudowę drogi krajowej Nr 4.

Starosta Łańcucki za stronę tego postępowania uznał Inwestora, GDDKiA oraz właścicieli nieruchomości niezabudowanych usytuowanych po stronie zachodniej, na których ustanowiona została służebność przejazdu do projektowanego zadania inwestycyjnego, tj. Państwa Celinę i Wacława S. oraz Rolniczą Spółdzielnię Wytwórczo-Usługową w Głuchowie. Stronami postępowania nie zostali uznani inni właściciele nieruchomości sąsiednich, w tym Pan Sławomir G. – właściciel gruntów zabudowanych budynkami: mieszkalnym, mieszkalno-gospodarczym i gospodarczym, usytuowanych po stronie wschodniej oraz właściciel gruntów niezabudowanych usytuowanych po stronie północnej.

Jak wynika z wyjaśnień Starosty, Pan Sławomir G. nie został uznany za stronę tego postępowania z uwagi, iż planowany do budowy budynek AL-STAL, zaprojektowany został zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. Nr 75 poz. 690 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie *warunków technicznych*. Według Starosty, budynek AL-STAL właścicielom nieruchomości sąsiednich, w tym Panu Sławomirowi G., nie ograniczał dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, a także nie wpływał na warunki ochrony przeciwpożarowej usytuowanych na nich obiektów. Starosta wskazał też, że zgodnie z dołączonym do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę Raportem oddziaływania na

środowisko, uciążliwość projektowanych obiektów nie przekraczała norm dopuszczalnych oraz nie naruszała interesu osób trzecich.

W kontroli ustalono, że Starosta zatwierdził projekt budowlany budynku AL- STAL pomimo, że wymiary elewacji południowej w części opisowej projektu nie odpowiadały tym wymiarom w części graficznej.

Według niektórych rysunków w części graficznej projektu budowlanego szerokość elewacji południowej, przyjęta jako łączna szerokość ścian południowych budynku, wynosiła 18,5 m. Szerokość tej elewacji (określona jako elewacja zabudowy) podana w części opisowej projektu wynosiła 38,6 m.

NIK zwraca uwagę na fakt, że Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łąncucie, w decyzji z dnia 17 grudnia 2010 r. pozwolenia na użytkowanie przedmiotowego budynku AL-STAL podał, że szerokość tego obiektu wynosi: 18,5 m – hala produkcyjna i 14,7 m – część biurowo-socjalna.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela poglądów wyrażonych przez Starostę w wyjaśnieniach, iż „elewację frontową stanowi ściana południowa budynku wraz ze ścianą ogrodzeniową i bramą wjazdową do budynku”. W ocenie NIK, mur ogrodzeniowy z bramą wjazdową, zaprojektowany obok budynku AL-STAL, nie stanowi jego elewacji. Jest to odrębny obiekt budowlany lub urządzenie budowlane, które oddziela parking ogólnodostępny przed częścią biurowo-socjalną, od placu manewrowego obok hali produkcyjnej.

Zarówno Inwestor w złożonym wniosku, jak też Starosta w wydany pozwoleniu na budowę, przedmiotowy mur wskazali jako odrębny obiekt budowlany, co dodatkowo potwierdza, iż nie stanowił on elementu budynku, a tym samym jego elewacji.

Ponadto Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że mur ten w projekcie architektoniczno-budowlanym został przedstawiony w dwojaki sposób. Mur został wrysowany m. in. w rysunek „rzut parteru”, zakrywając inne oznaczenia naniesione na tym rysunku. Rysunek ten – w ocenie NIK – błędnie sugeruje, iż mur stanowi element budynku. W innych rysunkach projektu architektoniczno-budowlanego, przedmiotowy mur został całkowicie pominięty lub oznaczony jako „mur” albo „ogrodzenie pełne placu manewrowego”.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, iż Starosta Łańcucki zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę parkingu w sytuacji, gdy obiekt ten został zaprojektowany z naruszeniem odległości od granicy działki budowlanej.

W kontroli ustalono, że decyzją z dnia 17 lipca 2009 r. Starosta zatwierdził projekt i udzielił pozwolenia na budowę m.in. parkingu przed częścią biurowo-socjalną budynku AL-STAL. Parking ten obejmował łącznie 17 miejsc postojowych, z tym że 12 stanowisk postojowych zostało zaprojektowane od strony południowej budynku, a 7 stanowisk od strony zachodniej. Miejsca postojowe usytuowane od strony południowej budynku zaprojektowano w odległości 4 m od granicy działki 892/18 objętej pozwoleniem na budowę, co stanowiło naruszenie § 19 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych. Przepis ten dla parkingów o takiej liczbie stanowisk postojowych, przewiduje projektowanie ich w odległość 6 m od granicy działki budowlanej.

W ocenie NIK, Starosta Łańcucki – stosownie do art. 35 ust. 3 ustawy *Prawo budowlane* – powinien zobowiązać Inwestora w wyznaczonym terminie, do usunięcia tych nieprawidłowości, a po bezskutecznym upływie tego terminu, wydać decyzję odmawiającą zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela poglądów Starosty zawartych w wyjaśnieniach, wskazujących, że w tym przypadku odległość parkingu od granicy działki, należy ustalić z uwzględnieniem szerokości działki następnej (tj. nr 892/17) z uwagi, iż jest to grunt Inwestora i nie jest to działka budowlana. NIK zwraca uwagę, iż użyte – w § 19 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych – określenie „granica działki budowlanej”, oznacza granicę nieruchomości, na której zaplanowano budowę obiektu budowlanego, tj. granice działki objętej pozwoleniem na budowę. Jeżeli w rozporządzeniu tym jest mowa o działce sąsiedniej, jest to wyraźnie zaznaczone (np. w § 12 ust. 1, 4 i 5 tego rozporządzenia).

W kontroli ustalono, że zatwierdzony projekt budowlany w części opisowej projektu zagospodarowania terenu, zawierał błędne dane dotyczące powierzchni dróg, parkingów, chodników i placów utwardzonych. Podano w niej, że łączna powierzchnia powyższych budowli wynosi 31.458,9 m², w sytuacji gdy łączna powierzchnia działek objętych pozwoleniem na budowę (nr 892/16 i 892/18), wynosiła 6.413 m². W części graficznej projektu zagospodarowania terenu, w zestawieniu „bilans powierzchni” powierzchnię tych budowli określono na 1.458,9 m².

Starosta prowadząc postępowanie w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę, nie dostrzegł błędnie podanej powierzchni w części opisowej i zatwierdził projekt budowlany. Powyższy błąd wyjaśniony został przez projektanta dopiero po zakończeniu czynności kontrolnych NIK w Starostwie Powiatowym w Łańcucie.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że Starosta nie zgłosił sprzeciwu wobec zgłoszenia o przystąpieniu do wykonania robót budowlanych, które wymagały pozwolenia na budowę oraz zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę w sytuacji, gdy projektowane zadanie inwestycyjne nie posiadało odpowiedniego dostępu komunikacyjnego do drogi publicznej.

W kontroli ustalono, że w dniu 9 czerwca 2009 r. AL-STAL złożyła do Starostwa Powiatowego w Łańcucie, zgłoszenie o przystąpieniu do budowy utwardzenia zjazdu indywidualnego do pól z drogi krajowej nr 4 oraz budowy utwardzenia drogi dojazdowej do zaprojektowanego budynku hali produkcyjnej. Utwardzenie dojazdu poprzez ułożenie płyt drogowych żelbetonowych, zostało zaprojektowane na działkach nr: 890/3, 890/4, 888/5, 892/15 i 892/16, z tym że część dojazdu (na działkach nr: 890/3, 890/4 i 888/5) została zaprojektowana na istniejącej w terenie gruntowej drodze polnej, usytuowanej na gruntach rolnych klasy III.

Mimo, że przedstawiony Staroście zakres robót budowlanych, dotyczący budowy przedmiotowego dojazdu wskazywał na obowiązek uzyskania przed ich realizacją pozwolenia na budowę, organ ten nie wniósł sprzeciwu wobec ich realizacji. Działanie takie uchybiało przepisom art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy *Prawo budowlane*, który stanowi że *właściwy organ wnosi sprzeciw, jeżeli zgłoszenie dotyczy budowy lub wykonywania robót budowlanych objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę.*

Wykaz zadań oraz robót budowlanych, które mogą zostać wykonane na podstawie zgłoszenia, został określony przepisami art. 29 – 30 ustawy *Prawo budowlane*.

W ocenie NIK, przedstawiony przez AL-STAL planowany zakres robót dotyczący budowy utwardzenia zjazdu i drogi dojazdowej do hali produkcyjnej, nie został objęty powyższym wykazem zadań i robót, których realizacja była możliwa na podstawie zgłoszenia. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy *Prawo budowlane*, przedmiotowe roboty powinny zostać wykonane na podstawie pozwolenia na budowę.

Obowiązek uzyskania stosownego pozwolenia, na budowę utwardzenia zjazdu z drogi krajowej na działkę 890/3, wskazał także Dyrektor GDDKiA w decyzji z dnia 25 listopada 2008 r. Organ ten, przedmiotową decyzją zezwolił Inwestorowi na przebudowę istniejącego

zjazdu indywidualnego do pól, polegającą na ułożeniu na zjeździe płyt drogowych żelbetonowych. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że wywołuje ona skutki prawne po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z rozdz. 4 ustawy *Prawo budowlane*.

Należy zatem stwierdzić, iż powyższa decyzja Dyrektora GDDKiA, nie wywołała skutków prawnych z uwagi, iż Inwestor nie wystąpił do Starosty oraz nie uzyskał pozwolenia na budowę w zakresie przebudowy zjazdu.

W kontroli ustalono, że dla celów budowy dojazdu na działkach 890/4 i 888/5 Inwestor uzyskał notarialną służebność przejazdu i przejścia pasem szerokości 4 m. W ocenie NIK, szerokość ustanowionej służebności gruntowej nie spełniała wymagań określonych w § 14 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych. Przepis ten stanowi, że do budynków i urządzeń z nim związanych należy zapewnić dojście i dojazd odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich korzystania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej. Szerokość jezdni nie może być mniejsza niż 3 m, a szerokość ciągu pieszo-jezdnego nie może być mniejsza niż 5 m. Funkcję tę mogą spełniać dojścia pod warunkiem, że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5 m.

Stosownie do postanowień art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy *Prawo budowlane*, Starosta Łańcucki przed wydaniem pozwolenia, zobowiązany był sprawdzić zgodność projektu zagospodarowania terenu z przepisami określającymi warunki techniczno-budowlane. Powyższe czynności sprawdzające były tym bardziej uzasadnione, że w trakcie użytkowania budynku AL-STAL, przedmiotowy dojazd będzie funkcjonował jako droga ogólnodostępna.

W kontroli ustalono, że Inwestor zaprojektował budowę dojazdu m. in. poprzez działkę 890/3, lecz do czasu rozpoczęcia niniejszej kontroli NIK, nie uzyskał on prawa przejścia i przejazdu przez tę nieruchomość. Przedmiotowa działka w dniu zgłoszenia o przystąpieniu do budowy utwardzenia zjazdu i drogi dojazdowej, a także w dniu złożenia wniosku oraz wydania pozwolenia na budowę hali produkcyjnej wraz z częścią biurowo-socjalną, stanowiła grunty rolne klasy III będące w posiadaniu Skarbu Państwa, w zarządzie GDDKiA. Grunty te dopiero w I kwartale 2011 r., na wniosek GDDKiA, zostały przekwalifikowane na użytek dr – droga i stanowią obecnie pas drogowy drogi krajowej nr 4.

Przedstawione powyżej nieprawidłowości dotyczące budowy dojazdu, w trakcie postępowania prowadzonego w celu wydania decyzji pozwolenia na budowę hali produkcyjnej z częścią biurowo-socjalną – w ocenie NIK – stanowiły przesłankę dla Starosty do wydania postanowienia zobowiązującego Inwestora do usunięcia tych nieprawidłowości

w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie tego terminu, organ ten powinien odmówić zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, iż Starosta Łańcucki pozytywnie uzgodnił – pod względem ochrony gruntów rolnych – projekt decyzji Wójta Gminy Łańcut o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zadania inwestycyjnego AL-STAL, mimo iż projekt ten naruszał przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W kontroli ustalono, że pismem z dnia 15 lutego 2008 r. Wójt Gminy Łańcut, przekazał Staroście Łańcuckiemu projekt decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu przedmiotowego zadania inwestycyjnego AL-STAL. W treści projektu decyzji Wójt podał, iż część działek inwestycyjnych nr 892/16 i 892/18 określona w załączniku graficznym do decyzji w granicach oznaczonych literami ABCDEF, objęta jest warunkami zabudowy. W projekcie również postanowiono, że część działek objęta wnioskiem, na której planowana jest inwestycja zlokalizowana jest w terenie użytków rolnych klasy III, a powierzchnia terenu III klasy objętego wnioskiem nie przekracza 0,50 ha.

Ustalenia kontroli wskazały, że w załączniku graficznym do projektu decyzji, teren objęty granicami oznaczonymi ABCDEF przekraczał 0,50 ha gruntów klasy III i obejmował: działki AL-STAL nr 892/16 i 892/18, oraz część działek 892/11, 892/13 i 892/8 będących w zarządzie GDDKiA, a także część pasa drogowego i jezdni drogi krajowej nr 4. Powierzchnia samych tylko działek inwestycyjnych AL-STAL, objętych projektem decyzji, wynosiła 0,6413 ha i były to użytki rolne klasy III. Przekazany Staroście projekt decyzji o warunkach zabudowy naruszał przepisy art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, który stanowi że *przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha - wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa. Przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.*

Mimo powyższych uchybień, Starosta Łańcucki postanowieniem z dnia 5 marca 2008 r. pozytywnie uzgodnił – w zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych – projekt decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zadania inwestycyjnego AL-STAL.

W ocenie NIK, powyższe postanowienie wskazuje, iż działania Starosty w tym zakresie były nielegalne i nierzetelne.

Najwyższa Izba Kontroli, stwierdza iż decyzja Starosty zezwalająca na wyłączenie z produkcji rolniczej gruntów rolnych oraz decyzja udzielająca AL-STAL pozwolenia wodno-prawnego na wykonanie kanalizacji deszczowej i odprowadzenie wód opadowo-roztopowych do ziemi, zostały wydane mimo, iż wnioski o ich wydanie zostały złożone do Starostwa z naruszeniem reprezentacji określonej w KRS wnioskodawcy.

W kontroli ustalono, że Starosta Łańcucki w dniu 2 lutego 2009 r. wydał decyzję w której zezwolił AL-STAL na wyłączenie z produkcji rolniczej gruntów rolnych klasy III o powierzchni 0,3049 ha stanowiących część działek 892/16 i 892/18. W dniu 17 marca 2009 r. organ ten, wydał dla AL-STAL decyzję pozwolenie wodno-prawne, na wykonanie na ww. działkach kanalizacji deszczowej oraz odprowadzenie wód opadowo-roztopowych do ziemi, z projektowanego parkingu i części dachu budynku hali produkcyjnej wraz z częścią biurowo-socjalną. Wnioski o powyższe decyzje złożone przez Inwestora odpowiednio w dniach: 22 stycznia 2009 r. i 9 lutego 2009 r. podpisał pełnomocnik Zarządu AL-STAL.

Zgodnie z KRS, w okresie składania powyższych wniosków, do składania oświadczeń oraz podpisywania pism w imieniu Spółki uprawnionych było trzech członków Zarządu, z wyjątkiem spraw majątkowych nieprzekraczających kwoty 20.000 zł.

W ocenie NIK, powyższe wnioski zostały złożone z naruszeniem art. 205 § 1 *Kodeksu spółek handlowych* i zgodnie z art. 64 § 2 *Kpa*, Starosta Łańcucki powinien wezwać wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że ich nieusunięcie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia. Przedmiotowe decyzje zostały wydane w postępowaniach administracyjnych, które nieprawidłowo zostały wszczęte.

Starosta Łańcucki w decyzji zezwalającej AL-STAL na wyłączenie z produkcji rolniczej gruntów rolnych oraz w decyzji udzielającej temu Inwestorowi pozwolenia wodno-prawnego, nie odniósł się do obowiązującej strefy ochrony pośredniej ujęć wody, w której zaplanowano realizację części zadania inwestycyjnego.

Strefa ochrony pośredniej ujęć wody została ustalona decyzją Wojewody Rzeszowskiego z dnia 19 maja 1997 r. Przedmiotowa decyzja Wojewody, wymagała oceny dotyczącej wpływu na wody podziemne, w przypadku lokalizacji w strefie zakładów i obiektów uciążliwych oraz w przypadku zmiany sposobu użytkowania gruntów.

Mimo, iż budowa hali produkcyjnej AL-STAL została zaprojektowana częściowo w strefie ochrony pośredniej, to powyższe decyzje Starosty Łańcuckiego nie zawierały informacji w tym zakresie oraz nie rozstrzygały czy inwestycja ta jest zgodna z warunkami obowiązującymi w strefie.

W ocenie NIK, omawiane decyzje Starosty powinny zawierać informacje wskazujące, iż zadanie inwestycyjne AL-STAL zostało zaprojektowane w strefie ochrony ujęć wody i jednoznacznie rozstrzygać czy nie narusza ono ograniczeń obowiązujących w tej strefie. Brak w decyzjach ustaleń odnoszących się do strefy, wskazuje iż postępowania poprzedzające wydanie tych decyzji, przeprowadzone zostały nierzetelnie.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o:

- 1) zapewnienie rzetelnej analizy składanych przez inwestorów zgłoszeń o przystąpieniu do realizacji robót budowlanych.

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy o *NIK*, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Staroście prawo zgłoszenia do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie, umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o *NIK*, oczekuje od Pana Starosty przedstawienia, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosku lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o *NIK*, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.